„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 36. Poniedziałek 15. Lutego 1869. Rok wydania 59.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na 30. kwietnia 1869 r. losowania obligacyi indemnizacyjnych Galicyi zachodniej i wschodniej jakoteż Wielkiego księstwa krakowskiego ustaje począwszy od 1. marca 1869 wszelkie przyjmowanie takich obligacyi, któreby po przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Co się do powszechnej wiadomości z tym dodatkiem podaje iż obligacye któreby w miesiącu lutym 1869 z tego powodu niemogły być przepisane, ponieważ za późno wniesione zostały, że te obligacye dopiero po ogłoszeniu rezultatu losowania przepisane zostaną.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego.

Lwów, dnia 10. lutego 1869 r.

Ces. król. ministeryum wyznań i oświecenia mianowało nadzwyczajnego profesora austryackiego prawa prywatnego na wszechnicy krakowskiej Dr. Maksymiliana Zatorskiego członkiem komisyi egzaminacyjnej judycyalnej w Krakowie.

Z prezydyum c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie dnia 13. lutego 1869.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów 7. posiedzenia Rady szkolnej krajowej d. 13. lutego 1869.

Ażeby uporządkować naukę języka łacińskiego w gimnazyach krajowych i załatwić rzecz względem gramatyk łacińskich ułożonych po polsku, które się ukazały w ostatnich latach, Rada szkolna krajowa na posiedzeniu d. 13. lutego b. r. odbytem uchwaliła rozesłać do dyrekcyi wszystkich gimnazyów krajowych następujące orzeczenie: Na przyszłość przyjmuje się za zasadę, że ma być przez całe gimnazyum używana jedna tylko gramatyka łacińska, tak ułożona, iżby odpowiadała równocześnie potrzebom gimnazyum niższego i wyższego. Dopóki nie pojawi się dzieło, czyniące zadość połączonym tym wymaganiom, wypowiada się jako życzenie, ażeby używane być mogły przynajmniej dwie gramatyki, któreby były ułożone według jednego systemu i przez tego samego autora, tj. 1) krótsza dla klas niższych i obszerniejsza dla wyższych; 2) taka gramatyka, jedna na całe gimnazyum, powinnaby w rozmiarze 25—30 arkuszy druku zawierać w sobie cały zasób nauki łacińskiego języka, przepisanej dla gimnazyów, wyłożony sposobem jasnym, zwięzłym i organicznym. Jeżeliby w głosowni, toż w nauce o deklinacyi i konjugacyi, były w niej uwzględnione rezultaty lingwistyki porównawczej lub też zastósowana metoda tej nauki (czego się wszakże bynajmniej nie wymaga koniecznie), to nie mogłoby to żadną miarą uczynić jednak uszczerbku dydaktycznym warunkom, niezbędnym w książce używać się mającej już począwszy od klas najniższych. Składnia musiałaby w każdym razie być ułożona w sposób zupełnie niezawisły od gramatyk łacińskich napisanych w językach obcych i mieć za podstawę pojęcia, jakie uczniowie wynoszą z ojczystego języka.

3) Ponieważ wszelako nie ma obecnie dzieła, któreby zupełnie odpowiadało powyższym wymaganiom, zapisuje tedy Rada szkolna krajowa na teraz w poczet książek tymczasowo dowolnych do używania po gminach, trzy następujące gramatyki łacińskie jako stosunkowo najwięcej odpowiedni.

a) Mniejsza gramatyka łacińska Ferd. Schultza, opracowana przez prof. A. Jerzykowskiego. Ostrowo 1865.

b) Gramatyka łacińska dla szkół gimnazyalnych przez St. Sobieskiego IIgie poprawne wydanie. We Lwowie 1868.

c) Dra. M. Meininga gramatyka łacińska dla średnich i wyższych klas gimnazyalnych, opracowana przez J. Znamirowskiego. We Lwowie 1869.

4) Wybór jednej lub drugiej z pomiędzy tych gramatyk pozostawia się uchwale zgromadzeń nauczycielskich, z tem atoli zastrzeżeniem, że jakkolwiek przeciw równoczesnemu używaniu w jednym i tym samym zakładzie Jerzykowskiego (w klasach niższych) i Sobieskiego (w wyższych), albo też Jerzykowskiego (w niższych) i Znamirowskiego (w wyższych) Rada szkolna nie będzie miała do zarzucenia, to jednak także kombinacya Sobieskiego i Znamirowskiego, lub też odwrotnie niezdawałaby jej się w żaden sposób stósowną. Równie też wątpliwem nazwać wypada, czyby sam Jerzykowski wystarczyć mógł na całe gimnazyum.

II. Rada poleca do używania w szkołach ludowych „książkę do czytania dla wyższych klas szkół elementarnych“ Lwów nakład J. Milikowskiego 1869.

III. Rada przyznaje drugie decenium p. Stawarskiemu, dyrektorowi gimnazyum św. Anny w Krakowie.

IV. Rada rozpisze konkurs na posadę nauczyciela przy gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie.

Przy powyższem gimnazyum mianuje Rada suplentem Dra. Adama Bełcikowskiego.

Na posiedzeniu komisyi konstytucyjnej izby deputowanych Rady państwa w d. 12. b. m. na którem był obecny Jego Exc. minister Dr. Giskra, deput. Dr. Kaiser referował względem wiadomego wniosku dep. Ziemiałkowskiego. Po dłuższej debacie w której brali udział prawie wszyscy członkowie komisyi, przyjęto sprawozdanie subkomitetu jednak z tą zmianą, że ma w niem być uczyniona wzmianka o postawionym w komisyi wniosku, aby subkomitet rozważył, czy i w jaki sposób możnaby wydać postanowienia prawne, co się tyczy przedkładania Radzie państwa wniosków uchwalonych przez sejmy krajowe w myśl §. 19. ordynacyi krajowej.

Najbliższe posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbędzie się jutro, d. 16. b. m. Na porządku dziennym jest 1. Wybór członka komisyi finansowej w miejsce br. Tinti, który wystąpił. 2. Sprawozdanie komisyi konstytucyjnej względem wniosku dep. Ziemiałkowskiego o uchwale Sejmu galicyjskiego z d. 24. września 1868 co do zmiany niektórych postanowień ustaw zasadniczych.

Aby zadosyć uczynić uchwale niższo-austryackiego sejmu co do zaprowadzenia bezpośrednich wyborów do rady państwa, zebrali się deputowani rady państwa z niższej Austryi dn. 10. b. m. na poufne obrady. Chciano się porozumieć co do środków, któremi możnaby szybciej osiągnąć wykonanie tej uchwały sejmowej. Minister Berger dał jednakże tak zadawalniające objaśnienie, że zgromadzenie postanowiło nie uciekać się do żadnych kroków przynaglających, lecz wyczekiwać inicyatywy ze strony rządu. Dr. Berger oświadczył, że przedłożenia odnoszące się do wyborów do rady państwa, rząd w części już wykończył, w części zaś wkrótce wykończy. Jedno z tych przedłożeń odnosi się do pomnożenia liczby deputowanych rady państwa, drugie do zaprowadzenia fakultatywnych, bezpośrednich wyborów do rady państwa. To ostatnie przedłożenie należy tak rozumieć, że będzie zostawione do woli pojedynczych krajów, wybierać wprost albo przez sejmy.

„Pester Lloyd“ podaje następującą wiadomość. o której donoszono już drogą telegraficzną: „Z listu prywatnego z Bukaresztu dowiadujemy się, że tamże przed kilkoma dniami węgierska chorągiew w najhaniebniejszy sposób została znieważoną. Gromada ludzi wyruszyła w pole za miasto i zatknęła tam tykę, na której była wywieszona trójkolorowa chorągiew węgierska. Podczas kiedy chorągiew swobodnie powiewała, podnieśli otaczający ją okrzyk: „niech przepadnie!“ — poczem chorągiew zdarto, poszarpano i przy stosownych mowach spalono. Gdyby to doniesienie prywatne, które chcielibyśmy, żeby się okazało mylnem, sprawdziło się, to musielibyśmy nalegać energicznie na to, żeby nasz konzul w Bukareszcie otrzymał takie zadosyćuczynienie, jakiego podobne naruszenie praw narodowych wymaga.“

„Dziennik warszawski“ ogłasza następujące postanowienie komitetu urządzającego w Królestwie Polskiem:

W skutku przedstawienia komisyi centralnej spraw włościańskich, komitet urządzający w rozwinięciu odpowiednich postanowień swoich postanowił i stanowi:

1) Poddani zagraniczni, chociażby należeli do rzędu rolników, nie mają prawa nabywać w dobrach rządowych, prywatnych, instytutowych i innych, osad włościańskich, które podeszły pod przepisy ukazów, z dnia 19. lutego 1864 roku, a gdyby takie osady nabyli, w takim razie mają być do nich w zupełności stosowane przepisy postanowienia komitetu urządzającego z dnia 30. grudnia 1865 roku, odnoszące się do przypadków nabycia osad włościańskich przez niewłościan.

2) Rolnikom cudzoziemcom, którzy nabyli osady włościańskie już po wydaniu ukazów z dnia 19. lutego 1864 roku, lecz przed ogłoszeniem niniejszego postanowienia, dozwala się do dnia 1go kwietnia 1869 roku przyjąć rosyjskie poddaństwo jeżeli oni tego zażądają i w takim razie osady przechodzą na ich własność; w razie zaś nieprzyjęcia przez nich poddaństwa rosyjskiego w ciągu tego terminu, zastosowane do nich być mają przepisy wyżej wspomnionego postanowienia komitetu urządzającego z dnia 30. grudnia 1865 roku.

3) Dla tych rolników cudzoziemców, którzy posiadali osady we wsiach rządowych i majorackich w czasie wydania ukazów z dnia 19. lutego 1864 roku i obecnie takowe posiadają, a którzy nie przyjąwszy dotychczas rosyjskiego poddaństwa, prosić będą o dozwolenie im przyjęcia takowego obecnie, termin do tego, postanowieniem komitetu urządzającego z dnia 13. (25.) października 1867 roku (poz. 1385) oznaczony, przedłuża się do dnia 1. kwietnia 1869 roku.

4) Wszystkie osady rolników cudzoziemców we wsiach rządowych i majorackich, którzy nie złożyli deklaracyi na przyjęcie rosyjskiego poddaństwa lub chociaż złożyli taką deklaracyę, lecz do dnia 1. kwietnia 1869 roku poddaństwa tego nie przyjęli, stosownie do najwyższego rozkazu z dnia 15. (27.) kwietnia 1866 roku, zawartego w postanowieniu komitetu urządzającego z dnia 26. kwietnia 1866 roku, uznane być mają za pustki podlegające oddaniu na własność włościan; wszakże rzeczonym rolnikom cudzoziemcom pozostawia się do dnia 1. stycznia 1871 roku prawo odstąpienia swych osad włościanom, poddanym rosyjskim, za wzajemnem porozumieniem się z niemi; po upływie zaś tego terminu, osady nie odstąpione włościanom poddanym rosyjskim, niezwłocznie rozdane być mają pomiędzy bezrolnych na zasadzie ogólnej.

5) Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku praw, wkłada

się na centralną i miejscowe komisye spraw włościańskich, oraz na gubernatorów.

Działo się w Warszawie na 277 posiedzeniu dnia 20. grudnia (1. stycznia) 1868/9 r.

Namiestnik w Królestwie, Jenerał-Feldmarszałek (podp.) hr. Berg.

Członek zawiadujący czynnościami komitetu urządzającego, senator (podp.) J. Sołowjew.

Pogłoska wspomniana już przez „Bair. Landes-Ztg.“, organu bawarskiego stronnictwa środkowego, że hr. Bismark wystosował żądania do państw południowo-zachodnio-niemieckich, aby wojska swoje do 1. kwietnia postawiły na stopie wojennej, nastręcza dziennikowi „Südd. Presse“ sposobność do słusznej odpowiedzi. Podobną pogłoskę puszczono także w obieg w roku zeszłym. Cała rzecz redukuje się do tego, że w administracyi wojska pruskiego jest zwyczaj przedsiębrania corocznie d. 1. kwietnia rewizyi wszystkich materyałów wojennych. Państwa niemieckie południowo-zachodnie jako związane z Prusami pod względem wojskowym powinnyby więc zastosować do swoich instytucyi to, co w państwie związkowem okazało się dobrem. Zresztą wezwania hr. Bismarka, jeżeli jak to utrzymuje „B. L. Z.“ istnieje, musiało być wystosowane nie do państw południowo-niemieckich lecz do Bawaryi i innych państw południowo-niemieckich. Wszakże Baden i Hesya zostają już w związku z Prusami pod względem wojskowym.

Augsburgska „Allg. Ztg.“ otrzymała d. 10. b. m. następujący telegram z Monachium: „Pogłoska, rozsiana zapewne w celu tendencyjnym, jakoby hr. Bismark wezwał Bawaryę, żeby była gotową do boju, jest fałszywa.“

Dzienniki angielskie coraz częściej zwracają teraz uwagę na wewnętrzne stosunki Francyi. Mowa pana Maupas nastręcza dziennikowi „Times“ powód do następujących uwag: „Chociaż w Europie panuje spokój, nie zabraknie w r. 1869 spraw ważnych pod względem politycznym. Prawie nie ma państwa któreby nie przeprowadziło u siebie wielkich zmian wątpliwych jeszcze rezultatów, lub któreby nie przedsiębrało kroków wstrząsających jego budową polityczną. Uwaga powszechna jest głównie zwrócona na Francyę. Widać tam wielkie ożywienie, wolność słowa i druku są ciągle na porządku dziennym, i z wielu stron przepowiadają przesilenie. My nie spodziewamy się przesilenia, już bowiem za teraźniejszego rządu było wiele takich przepowiedni a żadna się nie ziściła.“

W dalszym ciągu artykułu „Times“ wyraża tylko powątpiewanie czy następca tronu będąc jeszcze tak młodym mógłby utrzymać się na tronie w razie śmierci cesarza. Co się tyczy zdania polityków francuskich, że cesarz odpowiada za wszystko co się dzieje w państwie, nie można zaprzeczyć, że lud francuski to zdanie podziela i żąda od cesarza aby panował.

Korespondenci paryzcy do dzienników londyńskich donoszą zgodnie, że szalone postępowanie klubu socyalistycznego w stolicy i agitacye organu tegoż „Le Peuple“ wywrą silny wpływ na przyszłe wybory we Francyi i to mimowolnie na korzyść rządu. Wyuzdanie socyalistów przestrasza mianowicie klasę posiadającą majątki i powoduje ją do wzmacniania większości rządowej. Tak pisze poinformowany zazwyczaj dobrze korespondent „Timesa“, że kluby socyalistyczne przynoszą rządowi podwójną korzyść. Dzikie groźby głoszone na ich nocnych posiedzeniach powtarzają dzienniki rządowe jako upomnienie dla klas zamożnych i same te kluby ożywiają na nowo nienawiść do umiarkowanych republikanów z r. 1848. Przyczynia się do tego nowy dziennik „Le Peuple“, który dla swojej niskiej ceny nie obawia się żadnej konkurencyi, a jest najwierniejszem zwierciadłem ultrademokratycznych doktryn. „Spectator“, którego zwyczajnie każdy nowy system bardziej przynęca niż przestrasza, podziela tożsamo zdanie, że wybryki socyalistów francuzkich wychodzą tylko na korzyść rządu. Wyjmujemy poniższy ustęp z artykułu tegoż dziennika zatytułowanego „Czerwone widziadło“: „W Anglii powszechnem jest to przekonanie, że ta klasa ludzi, którzyby chcieli zniwelować społeczeństwo francuskie i majątek wszystkich zamienić na własność państwa, znieść małżeństwo, Boga detronizować i na jego miejscu postawić rozum, jest tylko garstką opętańców fanatycznych, którzy nie mogą stać się niebezpiecznymi dla kraju. Przy tem jednak nie trzeba tracić z uwagi tego, że duch rewolucyi w wyobraźni narodu francuskiego najgłębsze zapuścił korzenie, ten duch, który natchnął Prudhonowi słowa: „Przypuściwszy nawet, że Bóg jest, dlaczegoż mielibyśmy jeszcze być więcej posłuszni, niż nam samym.“ Tam nie nawidzą każdy socyalny porządek dla tego tylko, że jest i każdy nowy system będzie podkopywany skoro tylko zostanie urzeczywistnionym i wymagać będzie posłuszeństwa. Na szczęście jednak dla Francuzów wiedzą oni wszyscy, że nie można wytaczać walki bez nadziei zwycięztwa, a takiej nadziei nie ma bynajmniej. Klasy posiadające mają liczebną przewagę. A ponieważ samo usiłowanie wydania walki powiększyłoby jeszcze rozbrat pomiędzy proletaryatem i zamożnymi i mogłoby sprawić bardzo wiele złego, więc ma rząd prawo starać się wszelkiemi środkami o to, aby wybuchowi takiej walki zapobiedz.“

W Madrycie d. 11. b. m. odbyło się otwarcie Kortezów. Na galeryach słyszano okrzyk: „Niech żyje wszechwładztwo narodu!“ ale równie okrzyk: „Niech żyje rzeczpospolita!“, na który Olozaga odpowiedział: „Niech żyje monarchia!“ a Serrano okrzykiem: „Niech żyje wszechwładztwo Kortezów!“

Serrano miał mowę, w której powitawszy deputowanych, podnosi ocknięcie się Hiszpanii i zwycięztwo nowych idei po 60 latach nieustannej walki. Rząd utorował drogę naznaczoną wielkiemi rysami, a główne linie przyszłej budowy idą zawsze za programem rewolucyi. Mowca stwierdza, że wolność wyznań, wolność druku, nauczania, zgromadzania się i stowarzyszania, obwieszczone były. Kortezom przypada zadanie uporządkowania tych swobód bez ścieśnienia ich. Jeżeli rząd chwycił się prócz tego sprzecznych na pozór kroków, to nastąpiło to dla dobra rewolucyi. Powstawały potężne związki, przejęte duchem dawnego rządu, które stawiały przeszkody rewolucyi. Musiano je wydalić; rząd musiał walczyć z dawnemi stronnictwami i z niecierpliwymi; musiał się bronić energicznie, ale po zwycięstwie nie pozwalano ani na jedną z egzekucyi, tak niegdyś częstych. Zbrodnia w Burgos natchnięta fanatyzmem odsłoniła, jaki los byłby zgotowany ojczyźnie, gdyby nieprzebłagani nieprzyjaciele wolności przyszli do steru. Złe rządy dawniejszych administracyi i kosztowne wojny wpłynęły na położenie finansowe. Wszystko zawisło od waszej jedności, od waszego patryotyzmu i energii. Procenta długu publicznego armia i marynarka stanowią największe wydatki. Pominąwszy potrzebę podniesienia na nowo kredytu, naród hiszpański zbyt jest wielkim, aby nie miał spłacić długów swoich; zbyt jest przezornym, aby pozostał nieuzbrojonym w obec mogących powstać wewnętrznych i zewnętrznych zawikłań. Powstanie na Kubie jest dziedzictwem poprzedniego rządu.

Serrano liczy następnie w mowie swojej na waleczność armii i pomoc ochotników dla odniesienia zwycięztwa. Pokój ustalony będzie na trwałej podstawie i z pomocą reform liberalnych; nakoniec kajdany niewolników skruszone będą, mając równocześnie wzgląd na to, aby perła Antyllów nie została przez niezręczny pośpiech ugodzoną śmiertelnie. Obalenie tronu, który stał wieki, nie zmieniło dobrych stosunków z obcemi państwami; owszem sympatye niektórych z pomiędzy nich znacznie się jeszcze zwiększyły. Wielu monarchów, którzy długo wzbraniali się uznać rząd teraz obalony, uznali bezzwłocznie zmianę teraz zaszłą. Serrano wypowiada, że ta rewolucya tak radykalna dokonaną została bez chwilowej nawet anarchii. Rząd utrzymał niezachwianie władzę powierzoną sobie dla przechowania jej święcie, i dziś składa ją ze czcią w ręce Kortezów. Panowanie wolności i porządku świadczy, że Opatrzność pobłogosławiła świętemu dziełu szczęśliwie rozpoczętej rewolucyi, a dziś rzeczą jest Kortezów doprowadzić ją w ten sposób do kresu.

„Constitutionnel“ pisze co następuje o sprawie greckiej: „Ostatnie doniesienia, które otrzymujemy z Aten datowane są dnia 6. b. m. Wszystkie donoszą zgodnie o złożeniu nowego gabinetu pod panem Ziamis, którego to gabinetu programem jest przystąpienie bezpośrednie do konferencyi. Jak donoszą z Konstantynopola drogą telegraficzną patrzono tam spokojniejszem okiem w przyszłość i spodziewano się, że spór pomyślnie zostanie załatwiony. Złożenie gabinetu Zaimis, gdyby się potwierdziło, byłoby już samo przez się rękojmią przyjęcia protokołu konferencyi przez Grecyę. Wiadomo bowiem, że cała trudność polegała w tem, że Król nie mógł złożyć ministerstwo z takich mężów, którzyby całą odpowiedzialność za ten akt przyjęli na siebie. Skoro ta trudność jest przełamaną przez utworzenie umiarkowanego ministerstwa pod p. Zaimis, chociażby to miało być tylko ministerstwo przechodowe, to nie można powątpiewać, że hr. Walewski przywiezie prezydentowi konferencyi pomyślną odpowiedź.

„France“ donosi, że gabinet grecki wyłuszczy w cyrkularzu do swoich ajentów zagranicznych powody, które go skłoniły do przystąpienia do deklaracyi konferencyi.

O podróży hr. Walewskiego donosi „Patrie“, że hrabia wsiadł w poniedziałek na statek w porcie Pireus i zatrzymał się w Syrze. Wiezie on ze sobą podpisane przez nowych ministrów przystąpienie Króla. Dokument ten ma być datowany dn. 7. b. m.

Wspominana niedawno petycya 54 bułgarskich właścicieli, kupców, księży i tp. mieszkających w Bukareszcie, do konferencyi, znana jest już teraz w dosłownem brzmieniu. Bułgarzy owi żądają dla swoich rodaków: 1) zupełnej autonomii i narodowej administracyi; 2) zgromadzenia narodowego opartego na powszechnem głosowaniu; 3) gubernatora obranego przez to zgromadzenie a potwierdzonego przez sułtana.

Konserwatywny „Herald“ staje zwyczajem swoim w obronie Grecyi. Nie jakoby chciał usprawiedliwiać dotychczasowe jej zachowanie się w obec Turcyi i teraźniejsze w obec mocarstw opiekuńczych, lecz że zwala główną winę na tych, którzy Grecyę dawniej źle wychowywali. Skoro się temu małoletniemu ludowi dało konstytucyę na wzór angielskiej ułożoną i utrzymywano go w tym obłędzie, że przeznaczony jest do wielkich czynów, nie trzeba się teraz dziwić, że obstaje upornie przy swoich dawniejszych zapatrywaniach i o ustępstwach słyszeć nie chce. Nie byłoby to słusznem, żeby teraz zbyt surowy sąd na to zepsute dziecko wydawali ci, którzy to dziecko zepsuli. Czego „Herald“ właściwie żąda, trudno z tego wyrozumieć.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

	Miejsce targu:									
	Belz		Sokal		Kamionka		Busk		Radziechów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	3	50	3	23	3	.	3	36	3	22
„ żyta	2	70	2	42	2	50	2	47	2	60
„ jęczmienia . .	2	50	1	96	2	.	2	5	2	20
„ owsa	1	40	1	31	1	20	1	48	1	25
„ hreczki	.	.	.	.	2	20	2	52	2	75
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	.	.	.	.	60	1	20	.	72
Grochu	.	.	.	.	2	20	2	90	2	90
Cetnar siana	.	.	.	.	.	85	.	90	1	30
Sąg drzewa twardego	.	.	.	.	4	80	6	.	2	40
„ „ miękkiego	.	.	.	.	3	50	5	.	1	60
Funt mięsa wołowego	.	.	.	.	.	14	.	16	.	14
Miara wina	.	.	.	.	.	.	1	.	.	.
„ piwa	.	.	.	.	.	.	.	16	.	.
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	.	.	10	.	24	.	20
„ bez wiktu .	.	.	.	.	.	30	.	50	.	40

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) D. 11. b. m. w nocy odebrał sobie życie przez powieszenie obywatel i kupiec tutejszy Jan T., 42 lat liczący, stanu wolnego, cierpiący na melancholię.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające.) Dnia 17. b. m.: Mykieta Łucyan, kradzież. Aftanas Dumański, kradzież. Marcin Markiewicz, obraza majestatu.

D. 18. b. m.: Fedor Kiss, podpalenie. Berisch Menkes, ciężkie obrażenie ciała. Wasyl Staszyński, kradzież. Piotr Przyszlak, ciężkie obrażenie ciała. Pan Adolf Luka, obraza honoru, proces prasowy.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Dnia 12. b. m. stawał przed sądem (prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zastępca prokur. p. Dr. Prachtel, obrońca p. adw. Dr. Kübol) Jan Wojcicki z Malczyc, kelner we Lwowie, 27 l., ob. rz. k. Pewien jegomość, zapłaciwszy w grudniu 1868 należytość za obiad w jednej bardzo uczęszczanej traktyerni we Lwowie, zapomniał na stoliku, przy którym jadł, pugilares z 32 złr., którego więcej nie odszukano, i dopiero później znaleziono go w kanale, lecz już próżny. Podejrzenie padło zaraz na kelnera Wojcickiego, który naczynia ze stolika sprzątał i zaraz potem wyszedł. Nareszcie skonstatowana jest skłonność Wojcickiego do podobnych uczynków, przywłaszczył sobie bowiem w szynku na Łyczakowie 1 złr., który jego słu-

bodawca położył na stole. Wojcicki skazany według wniosku prokuratoryi na 3 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, przyjął wyrok.

(Nowy urząd pocztowy.) Z dniem 16. z. m. oddany został na użytek publiczny urząd pocztowy w Ołpinach utrzymujący komunikacyę pocztową między Biecem, Ołpinami i Tuchowem. Dowiadujemy się, że w. ministerstwu zaproponowano także założenie urzędu pocztowego w Ryglicach.

(Składki na pogorzelców.) W powiecie rzeszowskim: dla Stanisławowa: ks. Futoma 12 złr., ks. Prexel 5 złr.; w pow. myślenickim: także dla Stanisławowa, urząd parafialny w Bienkówce i Trzeboni 6 złr. 21½ c.

(Samobójstwo.) W Banicy w pow. gorlickim d. 6. b. m. nocy powiesiła się Ewa Bichna 34 letnia, stanu wolnego, w kilka dni po urodzeniu nieślubnego dziecięcia.

(Nieszczęsny wypadek.) Michał Janik 20 letni, z Woli Łużańskiej w pow. gorlickim, powracając d. 7. b. m. w nocy z Strożówki do domu, umarł w drodze na apopleksyę.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 14. lutego. Dzienniki rządowe ganią zachowanie się gabinetu belgijskiego w obec uchwały Izby o belgijskich kolejach żelaznych.

„Siecle" zawiera ostry artykuł przeciw Prusom. Gniew dzienników pruskich i ich inspiratorów musi wzniecać nieufność Europy. Po Prusach nie można się niczego spodziewać dla wolności. Prusy łudzą Niemców, dają im tylko panów i ustawy. Prusy intrygują wszędzie. Niemcy zasługują na lepszy los jak ten który im Prusy gotują.

Madryt, 14. lutego. Donoszą, że w Gallicyi pojawiły się bandy socyalistyczne.

Ostatnia poczta.

Peszt, 13. lutego. W procesie księcia Karageorgiewicza ukończono dziś przesłuchanie księcia i zaczęto przesłuchanie Trifkowicza. Ten ostatni wypiera się także wszelkiego udziału w spisku.

Florencya, 13. lutego. „Nazione" zaprzecza stanowczo pogłoskom o zmianie w gabinecie.

Madryt, 12. lutego. Prezydentem Kortezów wybrany Rivero 168 głosami przeciw 50, które otrzymał Orense; wiceprezydentami: Veja Armijo, Martos, Cantero i Valera.

Bukareszt, 13. lutego. Nowe wybory do izby deputowanych zarządzono na czas od 22. do 28. marca v. s.

Konstantynopol, 13. lutego. W ministerstwie zaszły następujące dalsze zmiany: Ministeryum spraw zewnętrznych połączono z wielkim wezyratem. Ze względu na zasługi Fuada Baszy Sułtan odłożył na później zamianowanie jego następcy. Kiamil Basza został zamianowany prezesem rady stanu, Midhat Basza gubernatorem Bagdadu. Dalej utworzono ministeryum spraw wewnętrznych i poruczono ten departament dotychczasowemu ministrowi skarbu, Mehemedowi Ruchdy Baszy. Sadyk Effendi został ministrem skarbu. Sułtan rozkazał sprowadzić zwłoki Fuada Baszy parowcem arsenałowym.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. lutego.

Hotel George: PP.: Dylewski Mar., z Rolowa. — Szawłowski L., z Podola.

Hotel europejski: Kunaszowski D., z Perekos. — Sahaydakowski P., z Mieczyszczan.

Hotel Langa: Reibnitz K., c. r. jenerał, z Petersburga.

Hotel angielski: Obertyński J., z Cieląza. — Suchodolski T., z Sławny. — Kniaziołucki W., c. k. not., z Rohatyna.

Hotel podolski: Gintow N., z Chlebowic.

Dnia 14. lutego.

Hotel George: PP.: Hr. Potocki St., z Oleszyc. — Tack G., z Węgier.

Hotel europejski: Bogdański E., z Zabłotca. — Porzycki L., i Zaleski W., z Podola.

Hotel angielski: Dobrzyński Ig., z Rakszawy.

Hotel Kuhna: Barański St., z Radłowic. — Bilski Ant., z Motycz. — Falkowski M., z Głuchowa.

Pod Nr. 176¾: Christoph H., z Worms.

Hotel podolski: Smalawski F., z Uheree.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. lutego.

PP.: Dr. Rösler H., adw. dworu, do Wiednia. — Frühling A., adw., do Tarnopola. — Hr. Dzieduszycki Alfons, do Uhełna. — Hr. Drohojewski J., do Balic. — Hr. Ożizar E., do Kniażego. — Brunicki E., do Medyki. — Dębowski Zyg., do Rokietnic. — Komarnicki St., do Zawadki. — Mysłowski K., do Krakowa. — Mochnacki Ig., do Toustoług. — Rozwadowski Bart., i Fr., do Krakowa. — Rozwadowski T., do Babina. — Skibniewski Br., na Podole. — Wiśniewski R., do Brzeżan. — Włodyk B., na Wołyń. — Zaklika K., do Jaras awia. — Zarzycki T., do Chotyluba.

Dnia 14. lutego.

PP.: Drack A., c. k. star. pow., do Brzozowa. — Sokołowski F., c. k. kap., do Chliwisk. — Ks. Radziwiłł L., do Zagrobeli. — Br. Brunicki J., do Podhorzec. — Haaterive W., do Jatwiengi. — Jasiński St., do Ruzdwian. — Rott Ferd., do Jaśnisk. — Szawłowski L., na Podole. — Torosiewicz E., do Zastawca. — Wochin T., do Warszawy. — Szumańczowski L., do Czalic.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. i 14. lutego 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322.63	+ 0.7	95	PdW. b. s.	10
2. god. po poł.	322.50	+ 0 6	95.	„ sł.	10
10. god. wiecz.	326.27	+ 0 2	92.	— mi.	10
7. god. zrana	328.40	— 1.1	88	PdZ. sł.	10
2. god. po poł.	327.94	+ 2.0	82	„ mi.	6
10. god. wiecz.	325.71	+ 1.5	67	— silny	10

TEATR.

Dziś: (przedst. pols.) „Przeszłość kobiety", komedya w 4 aktach z francuskiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskutecz. sprzedaże (zł)	(kr)	Kurs przeciętny (zł)	(kr)	Kurs ostatni płacą (zł)	(kr)	żądają (zł)	(kr)
	Złote austryackie							
Dnia 13. lutego.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	216	75	218	—
Akc. kol. lw.-czer.	181	—	181	—	181	—	182	—
„ banku hip. galic.	85	75	85	85	85	50	86	25
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—	—	—	81	35	81	85
Listy z. T. kr. gal. w. a.	—	—	—	—	77	50	78	—
Banku hip. gal.	90	75	90	75	90	60	91	25
gal. zakł. kre. włośc.	—	—	—	—	90	—	91	50
Oblig. ind. gal.	69	80	69	80	69	70	70	20
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gl. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	97	50	98	25
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	93	25	93	75
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	77	75	78	50
detto dtto II. „	—	—	—	—	84	25	85	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	58	5	65
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	66	5	71
Napoleondor	—	—	—	—	9	66	9	76
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	74	9	86
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	83	1	88
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	63¾	1	64¾
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	78½	1	79½
Srebro	—	—	—	—	118	50	119	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. lutego 1869.

	pien.	towar
1. Dług publiczny. A. Państwa.	(Za 100 zł.)	
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	67.05	67.15
od lutego do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach o 5%	73.—	73.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	76.—	77.—
Metaliki po 4½%	55.50	55 75
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	195.—	196 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	195.—	195 50
Przez. do wyl. z r. 1854	89.50	90.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	97.80	98 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	101.50	102 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	124.30	124 50
Renty Como po 42 lir. aust.	22.—	—.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	89 —	89.50
Czech	91.75	92.50
Węgier	78 75	79 25
Galicyi	69 80	70.20
Siedmiogrodu	74 50	75 —
Bukowiny	69 50	70.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101.—	101 50
2. Akcye.		
Banku narodowego	690.—	692.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	275 30	275 50
Niz.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	768. -	770.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	270.—	271 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2245.—	2250.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	319.50	320 —
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	229 30	229 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	180 —	180 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218 25	218 75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	180.75	181 25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	611.—	613.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	82.—	—.—
3. Listy zastawne.	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	96 25	96 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.—	77.50
Galic. banku hyp. po 6%	90.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92 75	93.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	106.75	107.25
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	92.75	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.50	91.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	(za 100 złr.) 97.75	98 25
5. Losy.	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	164.—	164.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.50	98.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	57.—	58.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	41.50	42 —
Palffiego „ 40 „ „	35.—	35.50
Clarego „ 40 „ „	36.—	37 —
St. Genois „ 40 „ „	32.50	33.50
Windischgrätza 20 „ „	21.—	22 —
Waldsteina 20 „ „	24.50	25.50
Keglevicha „ 10 „ „	15.—	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	101.30	101.40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	101.40	101.55
Hamburg za 100 M. B.	89.40	89.50
Londyn za 10 ft. szt.	121.10	121.25
Paryż za 100 fr.	48 20	48 25
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.69½	5.70½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.68½	9.69½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	118 50	118.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. lutego	złr.	kr
Jednolity dług państwa w banknotach	62	—
„ „ z procentami z maja i listopada	62	—
„ „ w srebrze	67	20
Losy z 1860 roku	97	50
Akcye banku wiedeńskiego	698	—
„ „ kredytowego	285	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	121	75
Srebro	119	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	72

DZIENNIK URZĘDOWY.

(326) **Edykt.** (3)

Nr. 14339. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 200 złr. z odsetkami po 4% od dnia 1. maja 1864 bieżącemi, kosztów sporu w kwocie 13 złr. 86 kr. i 3 złr. 36 kr., kosztów egzekucyi w ilości 3 złr. 21 kr., 6 złr. 36 kr., 19 złr. 90 kr. i 4 złr. 52 kr. już przysądzonych, tudzież kosztów egzekucyi niniejszem w ilości 14 złr. 5 kr. a. w. przyznanych, rozpisuje się ponowna licytacya realności w Przemyślu pod L. kons. 155 na Zasaniu położonej, do dłużników p. Maryi Łukasiewicz i masy nieobjętej ś. p. Tomasza Łukasiewicza należących, na rzecz wierzyciela p. Feliksa Nazarewicza w jednym terminie, a to 26. kwietnia 1869 o godzinie 10tej przed południem, na którym to dniu realność ta pod następującemi warunkami sprzedaną będzie:

1) Za cenę wywołania stanowi się kwotę 1442 złr. w. a. sądowem oszacowaniem wyprowadzoną.

2) Każdy chęć kupienia mający winien złożyć wadyum w okrągłej kwocie 144 złr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej, które to wadyum składającym przy ukończonej licytacyi zwróconem; zaś najwyżej ofiarującemu w zaofiarowaną cenę kupna wliczone zostanie.

3) Realność ta przy tym terminie za bądź jaką cenę sprzedaną będzie.

4) Najwięcej ofiarujący winien w przeciągu 30 dni, gdy uchwała, licytacyę do wiadomości przyjmująca, w prawą moc wstąpi, w gotówce do sądu tego złożyć, poczem temuż dekret własności wydany, i kupiona realność w posiadanie oddaną zostanie.

5) Podatki i wszelkie ciężary gruntowe przyjmuje kupiciel od dnia nabycia na siebie.

6) Akt oszacowania wolno kupującym w registraturze sądowej, lub w dniu licytacyi przejrzeć.

O tem zawiadamia się strony, jako też wierzyciela p. Kazimierza Kamińskiego z miejsca pobytu niewiadomego do rąk kuratora p. adwokata Dr. Regera z substytucyą p. adwokata Dra. Kozłowskiego i przez edykta, dalej p. Jana Pilichowskiego prawonabywcy Jana Barańskiego do rąk własnych.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 14. stycznia 1869.

(331) **Kundmachung.** (3)

Nr. 3788. Das k. k. Handelsministerium und das königl. ungar. Ministerium für Landwirthschaft, Industrie und Handel haben laut hohen Erlasses vom 11. Jänner 1869 Z. 494-103 dem Wencel Dyk k. k. Baueleven zu Monasterzyska in Galizien, auf die Erfindung eines Schwerkraft-Bewegungs-Systems ein ausschließliches Privilegium für die Dauer Eines Jahres zu ertheilen befunden.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, den 3. Februar 1869.

(327) Obwieszczenie. (2)

Nr. 780. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Zofia Grabczyńska i Ludwika Krasuska, właścicielki części dóbr Łowczów i Piotrkowice z przyległościami przeciw Stanisławowi Krosnosielskiemu i Karolinie z Nestorowiczów Miłkowskiej, tudzież na wypadek śmierci, przeciw ich spadkobiercom o extabulacyę sum 315 złr. 40 kr. w. w. i 157 złr. 50¼ kr. a. w. z procentami ze stanu biernego części dóbr Łowczów i Piotrkowice z przyległościami skargę wniosły i o pomoc sądową prosiły, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 5. marca 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczony został.

Ponieważ życie i pobyt zapozwanych Stanisława Krasnosielskiego i Karoliny z Nestorowiczów Miłkowskiej, ewentualnie ich spadkobierców nie są wiadome, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dr. Hoborskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Stojałowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczoym czasie albo się osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnow, dnia 21. stycznia 1869.

(335) Obwieszczenie. (2)

Nr. 6057. Ces. król. sąd obwodowy Rzeszowski podaje edyktem tym do wiadomości publicznej, iż na żądanie p. Maryi Magierowskiej dozwolona została na zaspokojenie jej należytości 210 złr. w. a. z procentem 5% od 17go marca 1863 wstecz rachując, i dalej aż do czasu zapłaty bieżącem, i na zaspokojenie kosztów przyznanych sprzedaż przymusowa połowy realności pod Nr. 370 w Rzeszowie położonej, do spadkobierców Szymona Sttzeleckiego należącej, która w tutejszym c. k. sądzie na dniu 4go marca 1869 r. o godzinie 10tej zrana pod warunkami następującemi przedsięwziętą zostanie:

1) Za cenę wywoławczą wyznacza się cena niżej szacunku w kwocie 3000 złr. w. a.

2) Każdy chęć kupienia mający złoży do rąk komisyi licytacyą kierującej jako wadyum kwotę 300 złr. w. a., t. j. 10% ceny wywołania w gotówce albo papierach rządowych, lub publicznych listach zastawnych kurs na giełdzie lwowskiej mających, w wartości kursu w ostatnim numerze Gazety Lwowskiej wyszczególnionego.

3) Po ukończeniu licytacyi wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane, zaś innych licytujących zwrócone zostanie.

4) Akt oszacowania, extrakt hypoteczny i warunki licytacyjne w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnięte być mogą.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się strony interesowane i wierzycieli hypotecznych, z miejsca pobytu znajomych, do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu nieznajomych, równie tych, którymby uchwała obecna, lub poźniej zapaść mające uchwały doręczone być nie mogły, do rąk postanowionego dla tychże kuratora p. adwokata Reinera, któremu p. adwokata Geislera za substytuta się nadaje.

Rzeszów, dnia 30. grudnia 1868.

(336) Edykt. (2)

Nr. 670. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności domu hurtownego J. G. Schuller et Comp. w kwotach 5000 złr. w. a. z pn., 8000 złr. w. a. z pn., 6000 złr. w. a. z pn. z większej sumy 8000 złr. w. a. pochodzących, i 5% odsetek od reszty 2000 złr. za czas od 2. października 1853 do 1. sierpnia 1857 z pn., 7600 złr. w. a. z pn. ut Dom. 200, pag. 127 n. 101 on., Dom. 200, pag. 129 n. 113 on. i dom. 200, pag. 130 n. 118 on. zahypotekowanych, i nareszcie 3200 złr. w. a. z pn. przeciw p. Henryce hr. Kuczkowskiej wygranych, trzeci termin do przymusowej sprzedaży dobr Czarna w powiecie Pilźnieńskim położonych, według dom. 200, pag. 120 n. 19 haer. i pag. 121, n. 21 haer. p. Henryki hr. Kuczkowskiej własnością będących, na dzień 17. marca 1869 o godzinie 10tej rano, która się w c. k. sądzie obwodowym Tarnowskim pod następującemi warunkami odbędzie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w ilości 39.455 złr. 50 kr. w. a. — Gdyby jednak nikt tej ceny nie ofiarował, natenczas dobra te także poniżej tej ceny najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

2. Dobra te sprzedaje się ryczałtem, przeczo nabywcy żadnej rękojmii i żadnego wynagrodzenia za możebny ubytek nie zastrzega się, jednakże bez wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze.

3. Chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi 20tą część wartości szacunkowej w okrągłej ilości 2000 złr. w. a. jako zakład albo w gotówce, albo w c. k. austr. rządowych, albo indemnizacyjnych obligacyach, albo w listach zastawnych galic. stanowego Towarzystwa kredytowego z niezapadłemi kuponami i talonami, jednakowoż podług ostatniego w Gazecie urzędowej Lwowskiej umieszczonego kursu, nieprzewyższającego tychże wartość nominalną, albo nareszcie do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który to zakład kupiciela do depozytu złożonym, innym zaś licytującym zaraz po ukończonej licytacyi zwróconym zostanie.

10. Wyciąg tabularny i akt oszacowania w registraturze tutejszej przejrzeć wolno.

O tem rozpisaniu zawiadamia się strony i hypotekowanych wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych i wszystkich tych, którzyby po 18. lipca 1868 do tabuli krajowej weszli, tudzież tych, którymby uchwała licytacyjna wcale nie, albo zapoźno lub z jakiejkolwiek innej przyczyny doręczoną być nie mogła, przez ustanowionego już do tej i wszystkich następnych czynności kuratora w osobie pana Dra. Hoborskiego z substytucyą p. Dra. Jarockiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 4. lutego 1869.

(339) Edict. (2)

Nro. 2103. Vom Zassower k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der dem Abraham Moses Kaufmann mit dem h. g. Vergleiche vom 18. April 1864 Z. 790 zuerkannten, von der größeren Summe von 800 fl. öst. W. herrührenden Restforderung pr. 520 fl. öst. W., dann der Executionskosten pr. 5 fl. 87 kr., 5 fl. 23 kr., 6 fl. 62 kr. öst. W. die executive Feilbietung der, der Solidarschuldnerin Theofila Wolińska laut Lib. Dom. I. n. 2 haer., pag. 237 eigenthümlich gehörigen, in Radomyśl sub Nr. 192 gelegenen Realität in zwei Terminen, am 5. März 1869 und am 8. April 1869 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird:

1. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungspreis pr. 1500 fl. öst. W. angenommen, und es wird diese Realität beim 1ten und 2ten Termine nur um den Schätzungswerth oder über denselben hintangegeben werden.

Sollte weder beim 1ten noch beim 2ten Termine für die Realität soviel, als die Schätzung beträgt, gebothen werden, so wird den §§ 148, 152 G. O. gemäß, zur Vornahme der Hypothekargläubiger wegen Feststellung der erleichternden Bedingungen eine Tagfahrt auf den 8. April 1869 um 3 Uhr Nachmittags festgesetzt.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, vor Beginn der Licitation 10% obenwähnten Schätzungswerthes im Betrage von 150 fl. öst. W. im Baaren, oder mittelst Staatspapieren, oder galiz. ständischen Pfandbriefen nach dem letzten in der Lemberger Zeitung bestimmten Courswerthe zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches Angeld dem Ersteher zurückbehalten, den übrigen Licitanten aber gleich nach der Feilbietung rückgestellt werden wird.

Die weiteren Bedingungen, der Schätzungsact und der Grundbuchsauszug können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden beide Streittheile, dann die Hypothekargläubiger Johann Dobrowolski, Hersch Neustadt und Ester Siegel zu eigenen Händen, diejenigen aber, welche erst nach dem 2. Juni 1868 an die Gewähr gelangen würden, oder denen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, durch den in der Person des Hrn. Franz Kosturkiewicz bestellten Curator und durch Edict verständigt.

Zassów, den 18 October 1868.

(337) Obwieszczenie. (2)

L. 6353. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wywalczonej przez Leona Hołdowicza przeciw Salomei Jaworskiej a Mikołajowi Kałapun odstąpionej sumy 895 zł. 46 kr. k. m. z procentami po 5proc. od sta od dnia 8. września 1857 bieżącemi kosztami egzekucyi ilości 9 zł. 93 kr. w. a. i 20 zł. 68 kr. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 89 na Łanach w Stryju do masy spadkowej ś. p. Salomei Jaworskiej należącej w trzech terminach, to jest: dnia 4. marca 1869, 8. kwietnia 1869 i 13. maja 1869 każdego czasu o godzinie 9tej zrana przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania przyjmuje się wartość realności według detaksacyi sądowej na dniu 15. maja 1868 przeprowadzonej kwotę 786 zł. 10 kr. w. a., a chęć kupna mający ma złożyć przed rozpoczęciem licytacyi na zapewnienie ścisłego dotrzymania warunków licytacyjnych kaucyą wynoszącą 10proc. ceny wywołanej gotówką lub w papierach wartościowych kurs prawny mających, która najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczoną, reszcie zaś zaraz po skończonej licytacyi zwróconą zostanie.

Resztę warunków licytacyi w tutejszej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 14. stycznia 1869.

(340) Obwieszczenie. (2)

L. 28. Wydział Tarnopolskiej Izby adwokatów donosi, iż p. Dr. Henryk Max, adwokat w Jaworowie i p. Dr. Emil Sternklar, adwokat w Rohatynie przenieśli z dniem 1. stycznia 1869 swą siedzibę w okręg c. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego z stałem mieszkaniem w Tarnopolu; zaś p. Dr. Leon Rappaport adwokat w Tarnopolu przeniósł siedzibę swą z dniem 1. stycznia b. r. do Lwowa; a zatem w myśl §. 21. ust. adw. z dn. 6. lipca 1868 l. 96. Dz. p. p. zmianę powyższą siedzib pp. adwokatów: Henryka Maxa, Emila Sternklara i Leona Rappaporta podaje się do publicznej wiadomości.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Tarnopol, dnia 4. lutego 1869.

(334) Edykt. (2)

L. 1120. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Teklę z Kromerów Wołowską co do życia i miejsca pobytu niewiadomą a w razie jej śmierci również niewiadomych tejże spadkobierców, że przeciw im wytoczonym został na dniu 21. stycznia 1869 l. 1120 pozew p. Wincentego Widarakiewicza imieniem i jako opiekuna małoletniego Józefa Podolskiego o orzeczenie, iż suma 3000 złp. w stanie biernym resztującego szacunku na realności pod l. 268 Gm. II. w Krakowie w poz. 8. ciw. intabulowanego na rzecz Tekli z Kromerów Wołowskiej w poz. 9. on. intabulowana, w skutek przedawnienia zgasła, że zatem ze stanu biernego tego resztującego szacunku ekstabulowaną a z tabeli płatniczej co do rozdziału ceny kupna zapadłej, eliminowaną być ma, i że w załatwieniu tego pozwu wynaczonym został termin do ustnej rozprawy na dzień 14. kwietnia 1869 godzinie 10. rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Tekli z Kromerów Wołowskiej lub tejże sukcesorów nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych tutejszego adwokata pana Dra. Koreckiego z substytucyą p. Dr. Geisslera kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy o postępowaniu ustnem w Galicyi obowiązującem przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanych, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 1. lutego 1869.

(333) Edykt. (2)

L. 2645. C. k. Lwowski sąd krajowy p. Albina Bielskiego zawiadamia, że przeciw niemu pp. Florenty Hermann, Lucyan Hermann, Kamila Onyszkiewicz i Laura Nanowska dnia 16. stycznia 1869 do l. 2645 wnieśli pozew o wykreślenie obowiazku Karoliny Hermanowej zapłacenia Albinowi Bielskiemu sumy 1000 złp. ze sumy 55 duk. hol. i 2 zł. 30 kr. dla Karoliny Hermanowej wedle art. dzien. 2250-838 księgi depoz. główn. H. I. fol. 107. L. G. w tutejszym depozycie sądowym złożonej, w skutek którego termin do ustnej rozprawy na dzień 16 marca 1869 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego p. Albina Bielskiego jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla niego, a w razie śmierci dla jego spadkobierców z życia i miejsca pobytu nieznanych na jego koszt i niebezpieczeństwo za kuratora tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Skałkowskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Wolskiego ustanowił, z którym ta sprawa podług ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującego przeprowadzona będzie.

Zaleca się przeto pozwanemu, aby na powyższym terminie osobiście się stawił, lub potrzebne dowody ustanowionemu zastępcy udzielił albo innego zastępcę sobie obrał i sądowi go oznajmił, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne środki prawne użył, inaczejby skutki zaniedbania wynikłe sobie sam przypisać musiał.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. stycznia 1869.

(325) Obwieszczenie. (2)

L. 3721. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadaczy wekslu z daty Lwów 10. listopada 1868 na sumę 500 zł. w. a. przez Tadeusza Uziębłę wystawionego przez Wiktoryę Uziębłe akceptowanego, na Ignacego Bochnaka żyrowanego we Lwowie 20. grudnia 1868 płatnego, ażeby go w przeciągu dni 45ciu sądowi tem pewniej przedłożyli i prawa swe do posiadania go tem pewniej wykazali, ile że w razie przeciwnym za nieważny uznany będzie.

Lwów, dnia 27. stycznia 1869.

(318) Edict. (3)

Nro. 610. Vom k. k. Bezirksgerichte Jaroslau wird dem Abwesenden David Prinz mittelst dieses Edictes bekannt gemacht, daß die Eheleute Nathan und Sime Schäfer gegen ihn und Taube Prinz wegen Wiederherstellung des gestörten Besitzes der Realität CNr. 6 Głemboker Vorstadt in Jaroslau de praes. 20. August 1868 Z. 5013 eine Provisorialklage ausgetragen haben, und da sein Wohnort unbekannt ist, so wird für ihn gleichzeitig der Hr Landesadvocat Dr. Gottlieb mit Substituirung des Hrn. Dr. Baumann zum Curator bestellt, und ihm die obbezogene Klage sammt Vorladung zur Tagsatzung des 19. März 1869 um 9 Uhr Vormittags zugestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Jaroslau, am 5. Februar 1869.

(349) **Kundmachung.** (1)

Nr. 5322. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik in **Brzeżan**, Tarnopoler Finanzbezirkes, mit welcher auch der Klein-Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind unter Anschluß des Vadiums von 80 Gulden öst. Währ., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis einschließlich 18ten März 1869 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1868:

an Tabak	39182 fl. 40 kr.
an Stempelmarken	7082 „ 74 „
Zusammen	46265 fl. 14 kr.

österr. Währ.

Die näheren Licitations-Bedingungen, so wie auch der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 6. Februar 1869.

Obwieszczenie.

L. 5322. W celu obsadzenia głównej trafiki tytuniu połączonej ze sprzedażą marek stemplowych w Brzeżanach w okręgu c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Tarnopolu, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 80 zł. w. a. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych mają być podane włącznie do 18. marca 1869 godziny drugiej po południu do c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnopolu.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1868, mianowicie:

w tytuniach	39182 zł. 40 kr.
w markach stemplowych . . .	7082 „ 74 „
Razem	46265 zł. 14 kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne jako też wykaz dochodu, przejrzane być mogą w c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnopolu, tudzież w tutejszej c. k. dyrekcyi krajowej skarbu.

Od c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 6. lutego 1866.

(347) **E d y k t.** (1)

Nr. 20099. Ces. król. sąd krajowy Krakowski wiadomo czyni, iż w celu zaspokojenia kwoty 2475 złp. w monecie grubej, srebrnej, polskiej, z procentem po 5% od dnia 1go lipca 1854, na zasadzie ugody sądowej dnia 10. czerwca 1868 zawartej, dnia 11go czerwca 1868 do L. 10154 do sądu krajowego w Krakowie wniesionej, p. Jakóbowi Lublinerowi od Józefy Okońskiej należącej się, tudzież na zaspo ojenie kosztów w kwotach 6 złr. 16 kr. i 15 złr. 7 kr. w. a. przyznanych, egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności pod L. 27 Gm. VIII. (30 Gm. VI.) w Krakowie położonej, według ks. głównej Gm. VI. vol. nov. 2, pag. 611 n. 7 haer. p. Józefy Okońskiej własnej, w dwóch terminach, to jest dnia 4. marca i dnia 1. kwietnia 1869 o godzinie 10tej rano w c. k. sądzie krajowym w Krakowie pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Jako cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa połowy tej realności w kwocie 722 złr. 30 kr. w. a., niżej której ta połowa realności w owych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytowaniem jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 73 złr. w. a. w gotówce, lub w obligacyach publicznych austr., lub w listach zastawnych galic. z bieżącemi kuponami i talonami, które to papiery według kursu w ostatnim numerze Gazety Lwowskiej wykazanego, nigdy jednak wyżej wartości nominalnej, obliczone będą.

3. Gdyby w powyższych dwóch terminach nikt nawet ceny szacunkowej nie dawał, na ten wypadek do przesłuchania wierzycieli w celu ustanowienia warunków sprzedaż ułatwiających wyznacza się termin na dzień 1. kwietnia 1869 o godzinie 4tej po południu z tem dołożeniem, że wierzycieli niestawający większości stawających doliczeni będą.

Inne warunki, akt szacunkowy i wykaz hypoteczny w registraturze sądu krajowego w Krakowie przejrzane lub w odpisie powzięte być mogą.

O tej licytacyi zawiadomieni zostają wszyscy wierzyciele hypoteczni, a to z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu i z życia niewiadomi, mianowicie Franciszka Górska, dalej te, z nazwiska niewiadome osoby, któreby z powodu uczynionych przez Józefa Górskiego ostatniej woli rozporządzeniem dtto. 12. września 1840 legatów: „na pogrzeb i na mszę zaraz po zgonie“ do sum na realności Nr. 27 Dz. VIII. (30 Gm. VI.) w Krakowie n. 7 on. na rzecz Józefa Górskiego hypotekowanych jakieś prawo mieć mogły, tudzież ci wierzyciele hypoteczni, którzyby po 2. września 1868 na hypotekę sprzedać się mającej połowy realności Nr. 27 Dz. VIII. (30. Gm. VI.) w Krakowie, weszli, lub którymby rezolucya licytacyę tę rozpisująca należycie doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Schönborna z substytucyą p. adwokata Dr. Koreckiego im ustanowionego i przez edykta.

Kraków, dnia 31. grudnia 1868.

(343) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 93. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w skutek wezwania c. k. sądu miejs. deleg. w Samborze odbędzie się w celu zaspokojenia wywalczonej przez Jędrzeja i Katarzynę Tessaków sumy 100 złr. w. a. wraz z odsetkami po 4% od dnia 18. kwietnia 1863 bieżącemi, i przyznanemi kosztami sporu w ilości 5 złr., tudzież kosztami egzekucyi w ilości 2 złr. 87 kr., 6 złr. 52 kr. poprzednio, a 10 złr. 11 kr. w. a. niniejszem przyznanemi, przymusowa wyprzedaż gruntu pod Nr. kons. 107/158 w gromadzie średniej położonego, 2½ zagonów szerokiego, a ciągnącego się od zagumienia przez 4 stajania aż do gruntu Wasyla Kuszczaka, między gruntami Jana Janczyka z jednej a Jana Mańki z drugiej strony, do dłużniczki Maryanny 1go małżeństwa Metech 2go Dziedzic należącego, w trzech terminach, mianowicie na dniu 25. lutego 1869, na dniu 18. marca 1869 i na dniu 22. kwietnia 1869 o godzinie 11tej przed południem pod następującemi warunkami:

1. Jako cena wywołania ustanawia się cena szacunkowa 120 złr. w. a.

2. Chęć kupienia mających maja przed rozpoczęciem licytacyi 20 złr. w. a. w gotówce jako wadyum złożyć, które to wadyum nabywcy w cenę kupna wliczonem i w tym celu zatrzymanem, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

3. Przy pierwszym i drugim terminie tylko powyżej lub przynajmniej za cene szacunkową, w trzecim zaś i poniżej onej realność ta sprzedaną będzie.

4. Nabywca jest obowiązany pierwszą połowę ceny kupna, wliczywszy wadyum zatrzymane zaraz po ukończeniu licytacyi na ręce sędziego oną kierującego, drugą zaś połowę w przeciągu 30 dni, licząc od dnia doręczenia jemu uchwały sądowej licytacyę zatwierdzającej bezpośrednio na rzecz Jędrzeja i Katarzyny Tessaków, niemniej Maryanny 1go małżeństwa Metech 2go Dziedzicowej do depozytu c. k. sądu obwodowego w Samborze wnieść.

5. Po zapłaceniu drugiej połowy ceny kupna wydany będzie nabywcy dekret własności kupionej realności nawet bez jego osobnej prośby, zawsze jednakże na jego koszta równie oddaną będzie mu na jego koszta fizyczne posiadanie realności.

6. Nabywca zapłacić ma należytość od przeniesienia do wys. skarbu sam z własnego, równie jak od dnia oddania jemu realności w fizyczne posiadanie podatki i inne daniny przypadające.

7. Jeżeliby nabywca nie dotrzymał jakiegokolwiek z powyższych zobowiązań, natenczas będzie wolno tak egzekucyę wiodącym, jako też dłużniczce żądać relicytacyę rzeczonej realności, która się wtenczas na jednym terminie na koszta i niebezpieczeństwo nabywcy odbędzie, i na takowym rzeczona realność na każdy sposób nawet poniżej ceny szacunkowej, lub dotychczasowej ceny kupna sprzedaną być ma, a nabywca niedopełniający warunków, skoro ilość, o którą przy relicytacyi uzyskana cena kupna niższą będzie od ofiarowanej przez niego ceny, jako też skoro koszta urosłe nie będą pokryte przez zaaresztowane w tym celu wadyum, niemniej dopłaconą połowę ceny kupna — ubytek ze swego własnego majątku pokryć będzie obowiazany, nie mając ze swej strony najmniejszego prawa do możliwej nadwyżki na rzecz Jędrzeja i Katarzyny Tessaków, niemniej Maryanny Dziedzicowej wówczas przypadającej.

8. Chęć kupna mającym wolno akt egzekucyjnego opisania i oszacowania, jako też niniejsze warunki w registraturze c. k. sądu obwodowego, lub w dzień licytacyi u sędziego oną kierującego przeglądnąć lub odpisy podnieść.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 12. stycznia 1869.

(338) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 6460. Ces. król. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wywalczonej przez Józefa Hladik przeciw masie spadkowej po ś. p. Onufrym i Magdalenie Marmurowicz, mianowicie ich spadkobiercom Szczepanowi, Michałowi i Paulinie Marmurowicz sumy 300 złr. m. k. czyli 315 złr. w. a. z procentem po 4 od sta, od dnia 8. września 1858 r. bieżącym, kosztów egzekucyjnych 6 złr. 81 kr., 7 złr. 32 kr. i 23 złr. 66 kr. w. a. publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod Nr. 7 i 8. na przedmieściu Łany w Stryju położonych, na imię dłużniczki ś. p. Magdaleny Marmurowicz zaintabulowanych, a teraz jej spadkobierców Michała i Pawliny Marmurowicz własnych, — w trzech terminach, t. j. dnia 4. marca 1869, 8. kwietnia 1869 i 13. maja 1869, każdego razu o godzinie 10tej zrana przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania przyjmuje się kwotę szacunkową tych połów realności w wysokości 637 złr. 46 kr. w. a., a chęć kupna majacy winni złożyć 10% z ceny wywołania, t. j. kwotę 63 złr. 75 kr. w. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności we Lwowie, lub kasy oszczędności w Stryju, także w listach zastawnych galic. instytutu kredytowego, albo austryackiego banku narodowego, lub wreszcie w galic. obligacyach indemnizacyjnych, lecz te trzy ostatnie kategorye wedle ostatniego w Gazecie Lwowskiej ogłoszonego kursu, nigdy jednak ponad ich nominalną wartość, które nabywcy w cenę kupna wrachowane, innym licytantom zaś po licytacyi zwróconem będzie.

Reszta warunków licytacyi w tutejszej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść można.

O czem się prowadzącego egzekucyę Józefa Hladik, exekutora Szczepana Marmurowicza imieniem własnem i jako opiekuna małoletnich Michała i Pauliny Marmurowicz, spadkobierców po ś. p. Onufrym i Magdalenie Marmurowicz, dalej wierzycieli hypotecznych, mianowicie Mojżesza Zacharyasza Schiff, z życia i miejsca pobytu niewiadomego Dmytra i Julię Dymka, Annę Laurowicz, Semet Esze Setig, Antoniego i Praxedo Węgrzynów, Chamia Kessler, nareszcie tych wszystkich, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna i dalsze uchwały dla jakiejkolwiekbądź przyczyny nie mogła być doręczoną, przez ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Baczyńskiego uwiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Stryj, dnia 10. stycznia 1869.

(344) **E d i c t.** (1)

Nr. 3489. Vom k. k. Bezirksgerichte Grodek wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der durch Jacob Eisner ersiegten Wechselschuld pr. 45 fl. österr. Währ. s. N. G. die executive Veräußerung der dem Johann Kammer gehörigen in Weisenberg sub CNr. 20 gelegenen keinen Tabularkörper habenden Grundstücke sammt Wohn- und Wirthschafts-Gebäuden zu Gunsten des Jacob Eisner in drei Terminen, und zw. am 20. April 1869, am 24. Mai 1869 und am 23. Juni 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts mit dem durchgeführt, werden wird, daß diese Realität beim dritten Licitationstermine auch unter dem Schätzungswerthe von 588 fl. öst. W., welcher zum Ausrufspreise dient, hintangegeben werden wird.

Das Angeld beträgt 58 fl 50 kr. öst. Währ. Der Schätzungsact und die Licitationsbedingnisse können hiergerichts eingesehen werden.

Grodek, am 31. December 1868.

(342) **C o n c u r s.** (1)

Nr. 1950. Zur Wiederbesetzung der erledigten Postmeisterstelle in **Rawa ruska** wird hiemit der Concurs eröffnet.

Die Bezüge bestehen in der Bestallung jährlicher Dreihundert fünfzehn Gulden, in dem Amtspauschale jährl. Fünfzigzwei Gulden 50 kr. und in den gesetzlichen Rittgeldern.

Dagegen hat der Postmeister 8 Pferde, eine halb- und eine ganzgedeckte Kalesche, zwei Briefpostwägen und 2 Stafettentaschen zu halten, vor dem Dienstantritte die Caution pr. 315 fl. zu erlegen und den Diensteid zu leisten.

Bewerber haben sich in ihren binnen drei Wochen anher zu richtenden Gesuchen über ihr Alter, Vermögen, Wohlverhalten und ihre bisherige Beschäftigung auszuweisen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 9. Februar 1869.

Konkurs.

L. 1950. Rozpisuje się konkurs w celu obsadzenia opróżnionej posady pocztmistrza w Rawie ruskiej.

Pobory składają się z dotacyi rocznych trzysta piętnaście zł., z pauszalia kancelaryjn. roczn. pięćdziesiątdwa zł., 50 kr. i przepisanych należytości jezdnych.

Za to ma pocztmistrz utrzymywać 8 koni, jeden półkryty a jeden całkiem kryty powóz, dwa wozy ordynarne i dwie torby sztafetowe, złożyć przed wstąpieniem do służby kaucyę 315 zł. i przysięgę.

Ubiegający się mają w swych w przeciągu trzech tygodni wnieść się mających prośbach udowodnić swój wiek, majątek, zachowanie się i dotychczasowe zatrudnienie.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 9. lutego 1869.

(345) **Ogłoszenie licytacyi.** (1)

Nr. 37. Urząd gminny miasta w Kamionce strumiłowej ogłasza niniejszem, że browar miejski wraz z piwną propinacyą wydzierżawiony zostanie na czas od 1. marca 1869 do końca grudnia 1871 w drodze publicznej licytacyi odbyć się mającej w kancelaryi urzędu gminnego dnia 22go, 23go i 24go b. m., każdą razą o 10tej godzinie zrana.

Cena wywołania wynosi 1000 złr. w. a., a wadyum licytacyjne 100 złr. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne mogą być w każdym czasie w kancelaryi urzędu gminnego przejrzane.

Od urzędu gminy miasta.

W Kamionce strumiłowej, dnia 9. lutego 1869.

(329) **Edict.** (3)

Nr. 6270. Vom Dobromiler k. k. Bezirksgerichte wird den unbekannten Erben des **Mayer Frei** mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben **Isaac Sternheim** aus **Dobromil** unterm 15. December 1868 Z. 6270 wegen Aufhebung des Miteigenthums der Realität sub CNr. 16 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber hiergerichts zur mündlichen Verhandlung dieser Streitsache der Termin auf den 7. Juni 1869 um 9 Uhr Vormittags bestimmt worden ist.

Da der Name und Wohnort der obgedachten Erben diesem k. k. Gerichte unbekannt ist, so wurde auf deren Gefahr und Kosten **Josel Frey** aus **Lacko** zum Curator bestimmt, mit welchem diese angebrachte Rechtssache der Vorschriften der Gerichtsordnung gemäß verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden sonach die Belangten erinnert, bei der obigen Tagfahrt entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestimmten Vertreter mitzutheilen, oder sich einen anderen Sachwalter zu wählen, und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Dobromil, am 31. December 1868.

Erkenntnisse.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers erkennt das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Wien, über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt nachbenannter Artikel:

1. „Ein Schreiben des Papstes an den Redacteur des Tiroler Volksblattes" in der Nr. 3 des Oesterreichischen Volksfreundes" vom 5. Jänner 1869;
2. „Wien 4. Jänner" bis Pius Papst" unter der Rubrik „Inland" in der Nr. 5 der „Debatte" vom 5. Jänner 1869;
3. „§. 305 St. G. Gutheißung einer verbotenen Handlung" bis „Pius Papst" unter den Tagesnachrichten der Nr. 5 des „Wanderer" vom 5. Jänner 1869;
4. „Hundert Napoleons" von „Geliebter Sohn" bis „zwei Fälle sind möglich" in der Nr. 5 des „Neuen Fremdenblattes" vom 5. Jänner 1869;
5. „Ein Schreiben des Papstes an einen ultramontanen Redacteur" in der Nr. 5 der „Constitutionellen Vorstadtzeitung" vom 5. Jänner 1869 die Vergehen nach §. 300 und 305 St. G. begründe und verbindet damit nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 das Verbot der weiteren Verbreitung.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, den 16. Jänner 1869.

Se. k. und k. Apostol. Majestät haben mit A. h. Entschließung vom 8. Jänner 1869 die Aufhebung des wider das Druckwerk „Storia dei Papi da San Pietro a Pio IX., di Aurelio Bianchi Giovanni" mit dem Erkenntnisse des bestandenen Landesgerichtes in Venedig vom 24. Jänner 1864 Zahl 862 erlassenen Verbotes der Verbreitung im österreichischen Kaiserstaate allergnädigst zu bewilligen geruht. (190)

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych.

Od 16. do 31. grudnia 1868.

Rotkowski Mateusz, nauczyciel muzyki, 49 l. m., na wyschnięcie szpiku pacierzowego.
Burkart Jan, kontrolor szpitalu, 41 l. m., na gruzlicę.
Melbachowski Adam, obywatel, 73 l. m., na wycieńczenie sił.
Jabłoński Wojciech, ksiądz z zakonu św. Bernharda, 25 l. m., na apopleksyę.
Skorkowski Józef, c. k. audytor, 42 l. m., na zapalenie mózgu.
Strawiński Władysław, słuchacz praw, 25 l. m., na wrzody w płucach.
Senison Edmund, student, 18 l. m., na gruzlicę.
Morwec Anna, wdowa po urzędn., 60 l. m., „
Lueger Julia, obwatelka, 70 l. m., „
Zitterer Filipina, żona wojskowego, 33 l. m., „
Birnbaum Klara, żona urzędnika, 54 l. m., na raka.
Scholz Anna, żona mydlarza, 65 l. m., na zapalenie płuc.
Czernik Klementyna, córka obywatela, 30 l. m., przez uduszenie się.
Komarnicka Marya, właścicielka domu, 58 l. m., na zapalenie płuc.
Sartini Alojzy, plenipotent, 79 l. m., na rozlew krwi.
Zwierzchowska Magdalena, propinatorka, 67 l. m., na wadę w sercu.
Borecka Anna, z domu ubogich, 83 l. m., ze starości.
Tyniecka Anna, „ „ 83 l. m., „
Schütz Antonina, żona woźnego, „
Gibel Marya, szwaczka, 37 l. m., na gruzlicę.
Królicki Ludwik, krawiec, 28 l. m., na suchoty.
Opuchlak Józef, murarz, 52 l. m., na zgorzelinę.
Pańkiewicz Ludwika, córka urzędnika, 16 l. m., na suchoty.
Prokopowicz Antonina, wyrobn., 60 l. m., na nieżyt płuc,
Miczągłowski Stanisł., „ 50 l. m., na suchoty.
Babicka Marya, „ 41 l. m., „
Krawczuk Marya, „ 38 l. m., „
Saweta Antonina, „ 75 l. m., „
Dzikowski Aleksander, „ 32 l. m., „
Kwiatkowski Jan, „ 49 l. m., „
Czerkawska Marya, „ 56 l. m., „
Szewczuk Katarzyna, „ 23 l. m., „
Zacharyasiewicz Julia, „ 50 l. m., na suchoty.
Szygalska Marya, „ 57 l. m., „
Kubińska Barbara, „ 56 l. m., „
Klocek Marya, „ 76 l. m., „
Siarny Piotr, „ 29 l. m., „
Granat Katarzyna, „ 46 l. m., na zapalenie płuc.
Hołowczyńska Wiktorya, wyrobn., 45 l. m., na zapalenie płuc.
Łaska Michał, „ 23 l. m., „
Tokarz Jacek, „ 29 l. m., „
Fittler Barbara, „ 26 l. m., „
Koleszka Jakób, „ 60 l. m., „
Budzicki Jędrzej, „ 60 l. m., na wrzody w płucach.
Marek Anna, „ 75 l. m., ze starości.
Walczewska Antonina, „ 78 l. m., „
Bissa Rozalia, „ 70 l. m., „
Stecki Piotr, „ 77 l. m., „
Kamińska Agnieszka, „ 60 l. m., „
Kordyak Szymon, „ 70 l. m., „
Zając Jakób, „ 46 l. m., „
Pisch Ewelina, „ 20 l. m., na wadę w sercu.
Kytay Katarzyna, „ 11 l. m., przez skaleczenie.
Łoziński Wojciech, „ 29 l. m., „
Bobtiak Ignacy, „ 40 l. m., na gangrenę.
Czernik Katarzyna, „ 44 l. m., na zapalenie mózgu.
Hołubiak Pior, „ 19 l. m., „
Patykowski Semko, „ 51 l. m., na tyfus.
Szczupakiewicz Amalia, „ 54 l. m., na apopleksyę.
Rużniecka Seweryna, dziécię urzędnika, 8 l. m., na dławiec.
Vasyanovitz Aleksander, „ $1^{1}/_{2}$ r. m., na drgankę.
Staniewicz Helena, „ 6 l. m., na wodę w głowie.
Karasiewicz Jan, „ $^{8}/_{12}$ r. m., „
Koncewicz Leon, „ 3 l. m., „
Potocki Zygmunt, „ 1 m., „
Ustrzycka Feliksa, „ $^{2}/_{12}$ r. m., na wyniszczenie.
Lesiewicz Anna, „ 3 dni m., „
Łucak Michał, dziécię $^{4}/_{12}$ r. m., na szkarlatynę.
Abel Gabryela, „ $^{7}/_{12}$ r. m., „
Małoszyńska Jadwiga, dziécię właściciela domu, 2 l. m., na szkarlatynę.
Jarguliński Ferdynand, dziécię ślusarza, 2 l. m., na szkarlat.
Weber Józef, dziécię budowniczego, 2 l. m., „
Hönlein Michał, „ introligatora, $^{11}/_{12}$ r. m., na suchoty.
Zajączkowska Wiktorya, dziécię, $^{4}/_{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Czernik Antonina, dziécię, 3 l. m., na zgorzelnicę.
Czernik Jan, „ $2^{1}/_{12}$ r. m., na na suchoty.
Tymko Jan, „ 2 dni m., z braku sił żywotnych.
Tymko Barbara, „ 2 dni m., „
Szalek Michał, „ 8 dni m., „
Szulik Wiktory, „ $^{2}/_{12}$ r. m., „
Kowalis yn Jan, „ 1 dzień m., „
Wagner Alojzy, „ $^{6}/_{12}$ r. m., na cholerynę.
Poll Marya, „ $^{11}/_{12}$ r. m., na konwulsye.
Spinet Marya, „ 14 dni m., na żółtaczkę.
Klimowicz Marya, „ $2^{1}/_{12}$ r. m. na zapalenie mózgu.
Iwarec Wiktorya, „ $^{10}/_{12}$ r. m., na drgankę.
Brusiewicz Wawrzyn., „ $^{10}/_{12}$ r. m., na zapalenie mózgu.
Ciesiewicz Franc., „ 5 tyg. m., na dławiec.
Jarmułowick Wiktorya, „ 4 l. m., „
Zielińska Ludmila, „ $^{5}/_{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Kunetów Katarzyna, „ $^{2}/_{12}$ r. m., na płonicę.
Gurski Piotr, „ 3 l. m., na konwulsye.
Czerny Katarzyna, „ $^{2}/_{12}$ r. m., z braku sił żywotnych.
Rudy Józef, „ 6 dni m., „
Raszkes Chaje, żona subjekta, 28 l. m., na wątrobę.
Rubisz Fradel, wyrobn., 46 l. m., na rozwolnienie.
Krim Chaim, „ 26 l. m., na skaleczenie.
Kiferbaum Chaje, „ 60 l. m., na puchlinę.
Chamajdes Josel, właściciel domu, 74 l. m., ze starości.
Sass Honora, córka „ „ 32 l. m., na gruzlicę.
Bombach Eliasz, wyrobn., 100 l. m., ze starości.
Neuwelt Mojżesz, „ 80 l. m., „
Kronik Jente, „ 70 l. m., „
Spät Feige, „ 70 l. m., „
Berger Mendel, „ 54 l. m., na gruzlicę.
Flus Chaje, „ 22 l. m., „
Markus Salamon, „ 48 l. m., „
Gruder Blüme, „ 20 l. m., „
Gottlib Jütte, „ 28 l. m., „
Reich Rikel, „ 30 l. m., „
Schreken Abraham, „ 38 l. m., „
Schnapek Beile, „ 12 l. m., na tyfus.
Krebs Hersh, „ 56 l. m., na zapalenie płuc.
Dikler Eliasz, „ 60 l. m., „
Rachel Rettel, „ 36 l. m., „
Gerund Chaim, dziécię, $^{7}/_{12}$ r. m., na zapalenie mózgu.
Maszler Mojżesz, „ $^{6}/_{12}$ r. m., na puchlinę.
Graf Simche, „ $^{2}/_{12}$ r. m., z braku sił żywotnych.
Hefler Dawid, „ 14 dni m., „
Dam Fani, wyrobn., $^{9}/_{12}$ r. m., na szkarlatynę.
Kimel Mayer, „ 3 l. m., „
Reiss Chaje, „ 3 l. m., „
Winter Gotlib, „ 4 l. m., „
König Beile Perl, „ $4^{1}/_{2}$ r. m., „
Balsambaum Salam., „ $1^{8}/_{12}$ r. m., na ospę.
Fischel Liebe, „ $1^{3}/_{12}$ r. m., „
Rubisch Salamon, „ 1 r. m., na zapalenie mózgu,
Knopf Pinkas, „ 12 dni m., na konwulsye
Poje Hene, „ 14 dni m., „
Mehl Brandel, „ 1 r. m., na suchoty.
Wagen Gedalie, „ $^{1}/_{12}$ r. m., z braku sił żywotnych.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.